

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr. a treia oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici à 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiuni.

Invitare de abonament

„TRIBUNA“

Cu 1 Iulie v. 1897 încep
nouve abonamente lunare, ouar-
tale, semestrale și anuale.Domnii abonenți sunt rugați
a grăbi cu reînnoirea abonamen-
telor lor, pentru regulata expediție
a foil.Abonamentele se fac prin
mandate postale și numai pentru
un timp, oare încep pe prima și
se termină cu ultima lună, după
stilul vechiu.Abonamentul anual costă . . . 14 fl. — cr.
Abonamentul semestral . . . 7 fl. — cr.
Abonamentul tri-lunar . . . 3 fl. 50 cr.
Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.Este în interesul dlor abo-
nenți, ca adresele se fie însemnate
oât se poate de corect și legibil.Domnii abonenți vechi sunt ru-
gați a lipi pe mandatul postal
adresa tipărită dela fașile, în
oare li-s-a trimis „Tribuna” până
acum.

Administrațiunea.

Dela Cluj.

E o săptămână de atunci. Azi toți
Românii știu, sau cel puțin pot ști, ce
s'a întâmplat acolo, ce s'a vorbit și ce
s'a hotărât. Sunt însă o mulțime de note,
cari nu încap într'un raport și cari totuși
sunt așa de semnificative.Pare că s'a ținut cu un veac înainte
adunarea aceea, care de o săptămână
ocupă coloanele ziarelor. E așa de vechi
întreg chipul ei!Sântem în biserică; o biserică micuță,
veche, dar bine îngrijită. O notă din bătrâni
și acestea. Astăzi avem multe biserici fru-
moase, impunătoare din afară, strălucite,
aurite și zugrăvite dinlăuntru, dar pline
de praf și de a paianșilor țesături
măiestre.Și biserica aceasta, care locaș ne
este de sfat în aceste momente de grea
cumpănă, e de pe vremea lui Bob, a
acelui episcop harnic, care atâtea averi
a lăsat bisericii și neamului său. Icoana
lui atârna deasupra intrării. O icoană
veche și ea, care ni-l prezintă așa de
moroș, serios, cu o privire așa de cruntă,
încât pare-că ne zice: Ce vreți voi, pig-
meilor, în casa mea?...Sau nu? Poate-că privirea cruntă
e îndreptată aceloră, care ne-au silit să
ne adunăm: stăpânitorilor și „fraților”
romano-catolici.E ceva vechiu-vechiu în aerul, ce
respirăm în aceste momente. Pare-că
ne-am reîntors cu atăta timp înderept,
când cauza națională se confunda în cauza
bisericești, când șefii naționali ne erau
păstori sufletiești. Pare-că ne-am intrunit
se iscalim și noi „Supplex libellus Va-
lachorum”...Sântem în mijlocul marelui oraș al
Clujului și nu ne știe nimeni; giur împre-
giur șgomot și chiot pe strade, căci e zi
de sârbătoare, și noi stăm retrași în tă-
cere sfântă, așteptând deschiderea adunării.Cam așa vor fi fost împrejurările
pe timpul, când primii creștini se cu-
fundau pe sub pământ, în amburi ascunse,
în catacombe subterane, ca să-și facă
rugăciunile și să-și vadă de trebile bise-
ricești și ale sufletului. Cam așa vor fi
așteptat ei începerea slujbei dumnezeiești.Se începe ședința. Liniștea e per-
fectă. Cuvintele vorbitorilor, tot figuri
venerabile, sunt rari, așezate, grele, și
numai din când în când tremurătoare de
emoțiunea sufletească, ce-i stăpânește.
Parcă sunt cuvinte evanghelice, pare că
vin de pe amvon, de pe buze preoțești.
Dela inimă pornite, ele pătrund la inimă,
și totuși pare că ni-e teamă să dăm ex-
presiune aprobărilor noastre, ca să nu
turburăm solemnitatea.Printre terminii parlamentari, mo-
derni, așa de cunoscuți tuturor, se ame-
stecă pasaje de rugăciune, suspiri și
rugăciuni inspirate de moment, ca și niște
oferte din sufletul poporului către Dum-
nezeul părinților nostri. „Sus se avem
inimile noastre! Laudă și mulțumită să
dăm Dumnezeului nostru, că ne-a ridicat
fruntea și ne-a înălțat capul, ca nimenia
să nu ni-l poată călca. Că ne-a dat
nouă spiritul cel bun al bune înțelegeri,
și a însoțit arhierieilor nostri gândul
cel frumos, ca una să fim în hotărârile
noastre”...Cel-ce vorbește e alb, ca neaua, la
păr, și palid în față ca ceara. Totuși cu
mândrie înalță capul său, și cu farmec
ridică inimile noastre. De mult în vir-
tețul luptei s'a aruncat, și mult a făcut
să răsun glasul său către neam, ca și
glasul celui-ce strigă în pustie. Și a
chiar și suferit pentru cauza sfântă a ne-
mului. Temnița a fost partea lui; tem-
nița ceea a Vătlui, care cu negru s'a
înscris în cronică întemplerilor din urmă,
temnița spălată de valurile Dunării, a
fost locașul lui multă vreme, înainte de
ce alt Român, luptător cu peana și cu
cuvântul, ar fi făcut cunoștința celui de
jale locaș.Icoană din vremuri trecute e figura
lui; și cuvinte din bătrâni sunt cuvîn-
tele lui.În mijlocul străinilor ne-am adunat,
și nu e suflet de străin în mijlocul nostru.
Au venit ai noștri din toate părțile, pe
unde glasul chemărilor a străbătut. Și au
venit și de acolo, din margini, dela mează-
noapte de pe unde din vremuri nu se prea
arătaseră ai noștri la treburile naționale. Pa-
tria lui Dragoș pare că a reînviat. A trăsărit
la primejdia cea mare și adus-și-a aminte
de legătura frăției, de frații sei, de tre-
cutul său mândru, și a alergat la locul
de întrunire. Și a luat cuvântul, și în
fruntea noastră s'a pus cel ce se credea
a nu-și mai bate capul de noi.Frumoasă icoană e, se vede repren-
tanții neamului încheați într'un șir, într'o
falangă, ca și tîntuiți unul de altul prin
unirea gândirii și a simțirii la fel. E
sfântă legătura, precum sfânt e scopul,
și sfânt locul, în care se face. Ear'
martor ne este Dumnezeu și — frunza co-
drului.Giur împrejur de noi sânt cloambe
din păduri, copaci și ramuri înverzite.
Pare că ni-a făcut codrul biserică, ori
au înfrunzit zidurile învechite.„Codrul, frate cu Românul” —
martor a fost veacuri de ardui suferin-
țelor și jalei, duiosiei și bucuriei; martor
ne este și acum și va fi. Precum el ne-
schimbă același e în veci, neschimbăți vom
și noi să fim și să rămânem. Frăția ce au
legat-o cu el străbunii, în veacurile bar-
bare, vom ține-o și noi, și frăție vom
lega și noi, nedespărțită, unui cu alții.
„Verde-i bradul și stejarul, n'a fi tot cum
vrea dușmanul; că ne-om prinde doi cu
doi, și o mai fi și cum vrem noi”.Apoi cum ne-am și adunat?
S'a dat veste, cu câte-va zile mai
înainte. Ne-au vestit căți-va fruntași,și la vorba lor ne-am dus. N'am întrebat
cine ne cheamă, ci ce ne cheamă? Și
ne-am dus cu toții, toți căți am putut.
Și cari n'au putut au trimis vorba, au
trimis scrisori și răvașe. S'au dus preoți,
s'au dus mirenii, s'au dus tineri și bătrâni,
s'au dus funcționari, plugari și meseriași.
Profesorul și-a lăsat catedra, preotul și-a
părăsit amvonul și patriciul, avocatul
și-a lăsat cancelăria cu zăpisele, judecă-
torul și-a lăsat pe o zi două judecățile
și legile — și a alergat la Cluj, la sfat
și la adunare. Și plugarul și-a lăsat mo-
șia, în voia soției și a lui Dumnezeu.
Fenățele înecate, grănele culcate, cucu-
zele nesăpate — le-a lăsat toate și s'a
dus să vadă ce e de făcut în contra po-
voiiului, care amenință comori mai scumpe
decât cele din ogorul său; să vadă ce e
de făcut împotriva povoiului, care vrea
să inundeze și să cutopească neamul și
biserica.Și așa au venit toți, din toate bran-
șele vieții, din toate părțile țării. Și-au
venit de bunăvoie, îndemnați numai de
șoapta inimii lor și conduși numai de
judecata minții lor, pentru-că nime altul
nu i-a îndemnat, nime n'a făcut printre
ei „agitaiuni”.Dar' cu ce greutate au venit? S'au
stricat căile ferate, le-au spălat apele, ca-
ci-când n'ar fi fost; s'au noroiit drumu-
rile de țeară și s'au rupt podurile. To-
tuși au venit mulți. Unii au făcut în-
cungir de 3—4 ori cât e calea oablă;
alții au călătorit cu trăsura din fundul
Maramureșului până în Valea-Bistriței;
alții au venit cu trenul până ce au dat
de năpasta, care a rupt legătura; și n'au
desperat, nu s'au reîntors, ci s'au pus pe
cărute și au mai mers 6—8 ceasuri pe
osii, numai să ajungă totuși la scop.Frumoasă dovadă de tăria voinței
românești, când e vorba de cauza cea
sfântă!Eată impresii dela Cluj. Dar' se
privim lucrul mai de aproape.De ce s'a ținut conferința din Cluj?
Ca să protesteze contra încercării, care
în cele din urmă ținea la maghiarizarea
unei părți a Românilor din Ardeal și
țeara ungurească. Protestul a fost la
loc. S'a făcut cu vrednicie și impunător.
Au alergat la locul de protest, și și-au
înălțat împreună glasul lor de protest la-
mura inteligenței Românilor uniți cu bi-
serica Romei, tot oameni cu poziții înalte
și respectate. Cei-ce n'au putut lua parte
au aderat telegrafic, și între acestia gă-sim demnitari bisericești, canonici și pre-
poșiți. Foarte frumos și foarte la loc.

Decât — o întrebare?

Celelalte conferențe, ce s'au ținut
în timpul din urmă, și se vor ține, cu
ajutorul lui Dumnezeu, în timpul apropiat
al viitorului, nu au fost și nu sînt ele,
în ultima analiză: proteste în contra
maghiarizării? N'au și ele același scop
sfânt de a apăra existența întreg neamului
românesc în contra povoiului cutropitor al
maghiarismului? Prin urmare n'ar fi oare
și frumos, și potrivit, ba chiar de lipsă,
ca și la atari adunări, special naționale,
se vedem pe bărbați cu poziții înalte,
respectate, în biserică și în societate?
Să sperăm, că dezvoltarea lucrurilor va
face, ca la proximal prilej, să ni-se de
un răspuns faptic, pozitiv, la această in-
trebare.

Sibiu, 7 Iulie n.

„Justiz-Mord”. Vaterland din Viera
întregîstrand propunerea lui Dr. Gall făcută
în casa magnaților privitor la proiectul despre
curțile cu jurați și arătând soartea ce a ajuns
această propunere venită nu dela un „Daco-
Român”... — face următoarele reflexiuni:„E un fapt constatat prin nenumărate
experiențe, că oficialii judecătorești, ba chiar
juzii și președinții nu cunosc limbile nema-
giare, ci numai pe baza referatelor defec-
tuoase, și a tălmăcirilor judecă pretutindene
în țeară, și că oamenii sînt condamnați chiar
și la moarte, fără ca ei să înțeleagă pertrac-
tarea, ori fără ca judecătorii să-și poată
forma judecata în mod conștient prin pri-
ceperea directă a acușărilor și a martorilor.
Această stare strigătoare la ceru acum are
să se generalizeze. Jurații se vor constitui
sub presiunea aceluși șovinism, care se poate
observa la jury-ul de presă de 30 de ani, și
acum vor judeca des jurați cari nu numai,
ci nu au cunoștințe juridice, ci nu au nici
cunoștințele limbistice de lipsă! Aceasta
înseamnă a etabla uciderea generală a
justiției. („Justiz-Mord”). Chiar pentru aceea
propunerea lui Gall a fost minimal posibil
pentru liniștea naționalităților, scutul dela
sine înțeles al drepturilor naturale ale omului
și este nișit în ochii lumii civilizate, dacă
acum „Pester Lloyd” vrea să facă lumea a
crede, că cunoașterea limbilor va fi luată în
considerațiune la compunerea listelor de jurați.
Aici nu poate fi vorba de considerațiuni,
de grație ori bună voință, aici subversează
una dintre cele mai sfinte datorințe de umani-
tate, care și conștiințelor celor mai împetrite

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Jules Verne.

Castelul din Carpați.

Roman din viața poporului românesc din Ardeal.

— Traducere autorizată, —

de

Victor Onișor.

(Continuarea 10.) (Reproducerea interzisă).

Cei de față povestiau despre evenimen-
tul însemnat, ce era la ordinea zilei, dar nu pu-
teau să stea acolo fără de a mânca și a be. Ionaș
le oferă un fel de mestecătură sau pră-
jitură de păpușoiu, cunoscută sub numele de
„mămăligă”, care cu lapte proaspăt într'adevăr e
foarte bună. Dar' pe lângă aceea în giur mergea
un păhar cu una din acele tari beuturi, care
curg ca apa cea rece pe gâtul Românului:
„snaps”, din care un păhar nu costă mai
mult de 2 bani, și cel mai particular, „rachiu”,
un vinars de prune foarte tare, a cărui pro-
ducțiune e considerabilă în ținutul Carpaților.Trebuie să amintim, că ospătarul Ionaș
— așa era obiceiul său — nu servia decât
„à l'assiette”, adică oamenilor, care ședeau
la masă, pentru-că observase, că cei ce șed
consumă mai mult, decât cei ce stau în pi-
cioare. În această seară se vedea, că o să-
ie meargă bine afacerea, căci toate scaunele erau
ocupate de oaspeți. Ionaș umbla dela o masă
la alta, cu o cană în mână, umplând paharele
ce se goliau mereu.Era opt ore și jumătate seara. Discuțau
numai asupra lucrului, fără a se pute înțelegeasupra măsurilor, ce ar fi să se iee. Toți
acești oameni erau însă înțeleși într'un punct:
că, de vreme ce castelul din Carpați e locuit
de ființe necunoscute, e tot atât de prime-
dios pentru satul Mătești, ca și un magazin de
prav de pușcă la marginea unui oraș.

— E lucru mare! zise primarul Colțu.

— Foarte mare! repetă dascălul, ținân-
du-și pipa între dinți.

— Foarte mare! repetă întreaga adunare.

— Știe ori-cine, zise Ionaș, că vestea
cea rea despre cetate a făcut mare strică-
ciune în întreg ținutul.— Și acum o fi și mai rău — zise
dascălul Petrică.— Și așa numai rar rătăcea câte un
străin pe aici, replică primarul suspinând.— Și de acum nu se vor mai rătăci
de fel, observă Ionaș, suspinând cu birul.— Ba mulți din sat se găsesc să se
mute de aici! zise unul dintre oaspeți.— Eu am să mă mut cel dintâi, răs-
punse un țeran, numai să-mi vînd via.— Pentru aceea n'o să-ți afli cumpă-
rător, fătul meu! — zise cărcimarul.Se poate vedea până unde au ajuns cu
convorbirea acești fruntași. Pe lângă frica
personală, ce le-a cauzat castelul din Carpați,
se mai născu în dinții și simțământul pentru
interesele lor periclitare. Dacă nu mai vin
călători, Ionaș suferă daună în mersul cărci-
mei. Dacă nu mai vin străini, primarul Colțu
perde din venitele de vamă, care nu erau
neînsemnate. Dacă nu mai vin cumpărători
pentru pământul dela pasul Vulcan, proprie-
tarii n'au cui să-l vîndă chiar și cu un preț
de nimic. Această stare de lucruri dănuiaacum de mai mulți ani, și situația destul de
critică, mai avea să se îngreuneze.Dacă astfel stă lucrul, când spiritele din
castel stau acolo liniștite, fără a se lăsa să
fie văzute vre-odată, ce ar fi fost acum, dacă
și-ar fi manifestat prezența prin fapte pi-
pabile?Ciobanul Bucur se crezu în drept să
zică, deși cam cu gura jumătate:

— Dar' totuși ar trebui...

— Ce? întrebă primarul Colțu.

— Să meargă cineva acolo, să vadă,
domnule primar.Toți se uită unul la altul, apoi își
plecară ochii în jos, și nu dete nimenia nici
un răspuns.Cărcimarul Ionaș, întorcându-se către pri-
marul Colțu zise, ceva mai tare:— Ciobanul dumitale a spus ce-ar fi
de făcut.

— Să mergem la castel?

— Da, oameni buni, răspunse cărcima-
rul. Dacă a eșit fum din căminul turnului,
acolo este foc, și dacă este foc, trebuie să-
fi făcut o mână...— O mână... dacă nu o gheară! re-
plică un moșneag, clatinând din cap.— Mână sau gheară, puțin ne privește!
zise cărcimarul. Faptul, că acum s'a văzut
mai întâiu eșind fum dintr'un cămin al cas-
telului, de când l-a părăsit baronul Radu
de Gorț...— Dar' dacă a mai eșit fum și până
acum și n'a văzut nime? — observă pri-
marul Colțu.

(Va urma).

Dela băi.

— Raport special și foarte — autentic. —

Băile-Herculane, Iulie.

M'am convins, că bine este nouă a fi
aici, unde mâinile grănițelor români au ri-
dicat atâtea colibe pompoase pe seama domi-
nilor și numai una mică pe seama lor și a
lui Ilie (vorba alina din biblie), ear' mama
natură, această cochetă, vecinic tineră și
vecinic mamă, sigur într'un acces de pa-
raliză progresivă a făcut pradă cu frumșele
sale, arunându-le grămadă la un loc, aici,
în această mică grădină de rai.Da; e bine aici, — zic și scriu —
unde nu te supără creditorii, executorii și
celelalte insecte bipede, până nici chiar băieții
de tipografie cei atât de nesățioși în cererea
manuscrisului, pe care, tu, prolețar intelec-
tual, atât de cu greu îți faci, ales după nopți
furtunoase, și unde, după afirmările unisone
ale celor mai celebri autori contemporani, e
chiar cu mult mai bine ca în toate celelalte
localități de recreație, gătite pe seama no-
astră, cum e: Seghedinul, Vățul și alte mănă-
stiri ungurești.M'am convins mai departe, că Damo-
gletul e tot la înălțimea de mai înainte, pe
care eu nici de astă dată nu am urcat-o; că
paltinul lui Dr. Popoviciu trăiește încă, e mare
și — mersi — bine, și salută pe toți stră-
nepoții de ambe sexe ai divului Traian; că
„doctorul nostru” ride și acum tot atât de cu
poftă ca în trecut și cu același glas metalic
cu care cantorul de odinioară ținea strana
stângă în biserică greco-română din Pesta;
că colegul său de gînte latină, își înveșteși acum, seara pe răcoare, corpul care for-
mează continuitatea — să-ți zic — perpen-
diculară a unui cap pururea îngândurat, cap
de savant: în mantua cea neagră, sistem
Mephisto; că... a-și putea continua încă cu
multe „că”-uri, dar' termin cu ultimul: că
și aici, ca pretutindenea „toate-s vechi și
toate-s nouă”, — pentru a putea întoarce
vorba pe altă temă de interes mai — general,
ca să nu-ți zic și mai rău.Așa dar' dela mine cetire! cu atât mai
vîrtos, că de o săptămână nu v'am scris ni-
mice, cuprins fiind de un deliciu dar' con-
damnabil dulce far niente, cum a zis neamțul
din Italia. Dar' trebuie se rupem odată cu
trecutul și cu tă-erea. Poporul și națiunea
cere acțiune! Îmi moid deci condeii în cer-
neală Anthracen, și cu vîrful peniței de
claps (cetițoarele doioase sînt rugate să în-
chidă ochii, că urmează o crimă oribilă) stră-
pung beregată rușinătorului meu silențiu, și
vă comunic impresiile după cum urmează.O săptămână întreagă activitatea mea
balneară a fost redusă la bătairea cărărilor
din parcul salonoșului de cură, preserveate cu flori,
și la măsurarea distanței dintre hotelurile
prea serate, și tot cu flori. Lucrarea aceasta
obositoare am făcu-o fără plată, în mod gra-
tuit. Tot fără plată am căsat gura pe la
toate galantarele bazarelor, făcînd planuri,
câte lucruri frumoase aș ști eu să-mi cumpăr,
dacă infamul de guvern ar da pe mîna mea
bugetul statului. Între altele și un inel de
diamant, numai pentru aceea, ca să-mi gravez
numele în toate ferestrele vagonului care mă
va duce acasă. Asta e unica mea ambițiune
ce o mai am în lumea aceasta plină de —
gendarmi.

le dictează, se pretindă acele cunoștințe dela oamenii, cari sînt chemați a judeca peste viață și moarte, peste libertate și avere, asupra sîracului și a avutului. Pentru a cualifica desconsiderarea acestei datorințe nu există *expresione*, care ar fi destul de aspră, și *Ungaria rămîne desconsiderată de fie care om cumințe*, dacă nu va impune judecătorilor ca obligatoare aceea primă recerintă.

Lueger contra Maghiarilor. La 4 Iulie s'a ținut în Viena congresul proprietarilor de mori din Austria. La congres a asistat și primarul Vienei, Dr. Lueger. Când a voit să se depărteze, un membru al congresului s'a ridicat și a adresat lui Lueger câte-va cuvinte, în care a amintit de lupta lui contra Ungariei.

Atunci Lueger a declarat, că ține ca un lucru de sine înțeles, că el, ca primar al Vienei, se născuse a recăștiga Austriei acea influință în imperiu, care-i compete după situația, numărul și gradul de cultură al locuitorilor ei.

„În lupta contra Ungariei, adică a *clăci* care domnește în Ungaria, voi fi neobosit; voiu născu într-ocolo ca patria noastră să nu fie sub hegemonia unui stat vecin.”

Ziarele ungurești sînt, firește, furioase de aceste declarații.

Croații și Sârbii. Este cunoscut profundul antagonism ce există între Croații și Sârbii, aceste două popoare de frați. Acum se fac încercări de a delătura ura dintre frați și a netezi căile împăcării. Este earăși *tinerimea*, din sînul căreia es aceste generoase încercări. Tinerii universitari din Zagreb au ead de curînd o carte, sub titlul „*Ideea Națională*”, (Narodna Misa) în care ca într'un almanach, sînt colectate părerile tuturor celebri-tăților slave asupra ideii. Cei mai mulți accentuează necesitatea apropierei între Sârbi și Croați.

Cronică politică.

Călătoria presidentului Faure. În ședința dela 5 Iulie c. a camerei franceze ministrul de externe *Hanotaux* a prezentat proiectul de credit pentru speșele călătoriei în Rusia a presidentului republicii. În motivarea sa, ministrul a accentuat primirea importantă, ce l'-s'a făcut țării și țarului în Franța, ceea-ce a făcut o adîncă impresiune asupra părechiei imperiale rusești. Țarul a trimis o învatare presidentului *Faure*, în care declară, că ar avea o bucurie nemărginită, dacă *Faure* ar cerceta Rusia.

Gubernul, aînd despre invitarea aceasta, a decis să ceară votul parlamentului în chestie și anume să-l roage a se alătura la hotărîrea presidentului de a primi învatarea și astfel visei să l'-se de timbrul unei manifestări naționale.

Proiectul a fost avisat comisiei budgetare care l'-a aprobat ieri fără discușune.

Din Austria. La chestiunea împăcării dintre Cehi și Germani e de interes vorbirea ce a ținut-o deunăzi principele *Schwarzenberg* înaintea alegătorilor săi în Budweis.

A vorbit asupra situației și a declarat că marii proprietari sînt pentru autonomia țărilor singurate din Austria pe basa drep-

tului istoric și în contra centralismului. Actuala constituție nu e de viață. Obstrucționisții au dovedit-o. Oratorul își închipuște ca bună constituție un imperiu puternic întemeiat pe *țeri prospere*. Cât despre împăcarea dintre Cehi și Germani a zis, că e pen-tru împăcare, dar rîl nu e numai între *Cehi și Germani*, ci în întreg imperiul. Și alte popoare reclamă aceleași drepturi. Împăcarea ar trebui să se facă în toate țările pe o basă generală, ca o corectură a constituției actuale.

Revoluție în India. Știri din India vestesc, că în mai multe părți ale țării indigeni au înscenat turburări sîngeroase contra Englezilor. Să descoper tot mai multe indicii, că o *întinsă revoluție se pregătește contra dominației engleze*. Turburările le provoacă — pe cum se susține — soldații englezi, cari, înșărinați cu punerea în lucrare a măsurilor contra ciumei, s'evîrșesc cele mai brutale neomeniri față de populația indigenă. Numărul morților până acum e de 600.

„Bruno” și „amicii” săi.

— Răspuns la un — „Acuarel” —

Orștie, 5 Iulie n.

Luai aminte la fărâdelegile veacului! Atacat în coloanele „*Tribunei Poporului*” de un individ oare-care Acuarel, de profesiune erou de tufă, am rugat pe redacțiunea numitului ziar să mi-l dea și l'am provocat și pe el direct să iasă la lărg, să luptăm luptă dreaptă. Am așteptat însă înzădar; „*Tribuna Poporului*” tace și eroii se dau tot mai afund.

Acest fapt singur m'ar dispensa de a mă mai ocupa de Acuarel. De oare-ce însă afacerea întreagă are o importanță mai mare decît aceea de a se ști dacă eu am lucrat sau nu corect și consecuent cînd am subscris declarația celor 18 și dacă aceea declarație e acră sau pîcantă, de oare-ce ca exemplu clasic despre purtarea și apucăturile unui sois de oameni e atât de instructiv pentru cei ce nu-i cunosc, ear' altora le 'servește spre orientare momentană și deci e de un interes public să fie cunoscută, — o voiu prezenta întreagă.

Despre ce e vorba? 18 universitari români din Budapesta, între cari și subsemnatul, publică în „*Tribuna*” o declarație, în care constată că Em. Măglaș nu e universitar, că unii oameni s' folosesc de „*Tribuna Poporului*” spre a-și face atacurile lor proprii și protestează *în contra tendinței „Tribuna Poporului” de a se ocupa atîta de tinerime, de a-i mînji reputația*.

La această declarațiune obiectivă serăpunde cu un pamflet iscalit de Acuarel, care ține să constate că „capul societății de lectură” încunșurată de vr'o 18 rigoroșanți în drept etc., dau o declarație pîcantă, în care protestează în contra lui Măglaș care e un individ, făcîtor de șandal și nu e universitar.

Că președintele societății nu va lua pe lîngă sine încă 18 prietini, ca cu toți dimpreună să constate că cine-va e un individ, trebuie să o admită și Acuarel, fie și numai spre a nu-și face o idee prea slabă despre capetele celor ce l'-au onorat cu încrederea lor cînd l'-au ales de președinte.

(barometru se zice! *Culegătorul*. Mersi pentru îndreptare! *Autorul*) și lăsă apoi pe Morîț singur în cabină. Dar' abia fu afară și Morîț îl chemă de nou cu clopoțelul care suna a mare pericol. Credeam că l'-a lovit aia rea pe Morîț, cînd colo ce era? Luase și Morîț barometrul în mînă și constatare că apa nu are căldura recerută, pentru-că în loc de 30 — arăta numai 20 de grade. De aci ceartă și reclamare de drept.

Neamțul, flegmatic, îi deschise lui Morîț capul cu privire la construcția barometrului și îi spuse: cum deoparte e: „*Reemir*”, ear' de cealaltă „*Teeremir*” și cum baia se face după „*Teeremir*” care arată 30, ear' nu după „*Reemir*” care are numai 20 de grade. Văzu Morîț că „*Teeremir*” Neamțului se află în drept și o luă cu bună pe lîngă Neamț:

— Wiessen s'was? Geb'n s' m' m' noch e Grad dazu!

— Infam! strigai eu cu glas înădușit și cu fața plină de sudori. Nu e destul, că iau mîlaiul de pe masa fraților noștri și oule de găină din cuiburile surorilor noastre, ci acum mai fac geschäft cu dobîndă de un percent și jumătate chiar și cu căldura apei lui Hercule?? De aceea: jos perciații lui Morîț, sus *antisemitismul*! (Cuvîntul din urmă mi ar plăce să se culeagă cu litere mici, ca să nu-l poată ceti creditorii mei — *jidani*).

Am eu și alte cunoștințe, mult mai celebre, ca Morîț și mai interesante ca *teremirul* Neamțului, dar' din lipsă de spațiu și din cauză, că în urma ploilor multe, comunicația e întreruptă pe mai multe locuri în țeară nu

Evident, nu capul societății de lectură a subscris aceea declarație dimpreună cu ceilalți, ci eu. Căci într-un-cât cine-va e un făcîtor de scandale și se poartă în societate sau afară de ea așa, cît prin purtarea lui vatemă reputația sau interesele societății, pur și simplu e dat afară, fără ca împregiurul acestui lucru să se mai facă vorbă și prin jurnale ear' a nu fi universitar nu e nici o crimă — doar' au fost și sînt atîția bărbați iluștri, cari nu au fost în viața lor universitari — și mai ales societății de lectură nu-i se naște din faptul acesta nici o neplăcere și deci capul societății nu are nici un motiv să constate aceasta în public.

În întreagă declarațiunea nu se spune o vorbă despre societate, ci se spune despre tinerime. Ear' unde nu e vorba de societate, președintele ei nici nu are ce căuta și nici nu s' amestecă. Însă unde a văzut Acuarel în aceea declarațiune pe capul societății de lectură?

Ar crede cine-va, că Acuarel suferă de neputința copilărească de a face deosebire între două sau trei noțiuni foarte distincte una de alta, de a nu confunda pe capul societății de lectură cu un membru al tinerimii universitare sau cu o persoană privată. Un cuvînt înscis din „dedicația” lui Acuarel ne face să ne schimbăm părerea. Se zice adică: „*acelaș cap al societății de lectură dă declarația*”. Care cap? Dar' acela, „care a scris filipica cea strașnică”. Acum mai încep a înțelege ceva. Adică președintele societății de lectură, care s'a pronunțat astă-larnă în contra „*Tribunei*” protestează acum în contra — lui Măglaș? Nu, nu se poate, pentru-că chiar dîncă o ar face în aceeași calitate, ca președinte, nu ar fi nici o contradicție sau inconsecuență, care cu toate acestea trebuie să reiasă cumva.

E în deosebire cunoscut între noi, că Măglaș nu e un factor așa de important și hotărîtor în viața noastră publică-națională. Nici nu a aștat o parte a tinerimii, mai ales în frunte cu capul societății de lectură „*Petru Maior*”, de necesar să protesteze în contra lui, nici nu l'-a considerat cîndva drept contrapond „*Tribunei*”. Această importanță i-o dau numai „amicii”, și acela numai în pamflete, pentru-că altfel nu e chip de a prezenta pe nește declaranți ca ridicoli și picanți.

În contra „*Tribunei Poporului*”? Cam așa. Adică în contra oamenilor, cari se folosesc de ea și cu sau fără stirea ei mîntesc și veștezesc reputația tinerimii, respective se încearcă să facă aceasta. În contra „*Tribunei Poporului*” și a oamenilor, de cari am vorbit, a voit să înțeleagă și Acuarel, numai căt nu a spus-o verde. Altfel n'ar fi nici umbră de inconsecuență. Dar' cum e această „nouă inconsecuență”?

Președintele societății de lectură „*Petru Maior*” recurge la coloanele organului „*trădătorilor*” și-și publică aci filipica sa strașnică în contra „*Tribunei*” și a directorului ei. La cîteva luni după aceea, „*acelaș cap*” al societății de lectură dă o declarație în „*Tribuna*” în contra... oamenilor „*Tribunei Poporului*” — voește să zică Acuarel. Astfel ce inconsecuență ar putea fi și la ce ar fi servit o coloană întreagă din acel pamflet, dacă nu la aceea spre a dovedi că astfel de contradicții și inconsecuențe sînt posibile, explicabile — bag seamă prin apatie, interes, strălănim, ridicolul momentului etc. — ca chiar inerente firei tinerimii!

vi-le pot prezenta acum. Dar' vom reveni! Nu pot continua azi nici din acel motiv, că am să fac toaletă pentru tombola de astă-seară, unde voiu ave întâlnire cu *Ea*, dama care m'a privit ieri lung cu „ochi cuminți”, și cu buze de pe cari și cel nevrăsat în arta tipografiei poate ușor să citească un dureros:

— Ah!

Am să-i spun — de va întreba, că eu tmi fac de regulă primblările pe cărarea cu „*ploii fără soț*” unde ne-am întâlnit „de atâtea-ori, de atâtea-ori”, eu și — *Ea*?

Nu! — *Alla*. Ear' de nu m'ă tutreabă, nu-i spun nimic.

Ultima informațiune. În momentul de față, cînd tmi aprind țigăreța de pursicău (pachetul cu 25 cr.) primesc știrea senzațională, venită pe chinematograf, că Chulalongorn, regele Siamului, ne va onora și pe noi cu înalta sa vizită. Voiu grijă, ca la împărțirea decorațiilor *presa română* să nu fie trecută cu vederea. Sper a veni acasă decorat cu ordinul „*Dintele de elefant*” spre ne-casul tuturor contrariilor noștri.

Înzădar. Viitorul e al nostru. Și viitorul nostru e tocmai ca valuta lui Weckerle — *de aur*. De aceea: sus să avem inimile, și Dumnezeu să ferească cetitorii noștri de foite și mai rele ca aceasta a lui

Scaron.

Afirmarea că această declarație o ar fi dat capul societății de lectură e o minciună ca și aceea că s'a fi dat în contra lui Măglaș. Să vedem însă ce contradicție e între filipică și declarație!

Împregiurul unei afaceri interne a societății „*Petru Maior*” se ținuce o discuție prin ziare. Publicul român, care susține această societate, ca și toate celelalte societăți culturale, era în drept să aștepte, să pretindă o lămurire în privința acestui lucru; președintele era dator să l'-o dea. Și a dat-o.

Și dacă această lămurire ar fi fost scrisă în contra „*Tribunei*”, pronunțat-s'a, pututu-s'a pronunța atunci președintele societății în interesul și în numele ei *politicește* în contra „*Tribunei*”? Nu! Însă între „*Tribuna*” și „*Tribuna Poporului*” e divergință numai în cele politice și în modul de luptă politică; în chestiuni culturale eu știu că întreagă presa română e una, precum unul e poporul român.

Și dacă ședințele societății nu s'a pronunțat atunci *politicește* în contra „*Tribunei*”, se putea pronunța acum foarte bine în contra „*Tribunei Poporului*” fără să fie inconsecuent. Cu atît mai puțină inconsecuență vom vedea în faptul acesta, dacă considerăm că în declarație nu a figurat președintele; și afirmarea că ar fi figurat el ar trebui să o dovedeasă înăntu Acuarel.

Las la aprecierea fiecăruia, dacă citatele declarațiunii ale Vienezilor și Budapeștanilor însemnează sau nu contradicție, dacă a avea despre cineva odată o părere și altă-dată alta e inconsecuență; să răspundă înșii „amicii” din Budapesta, cari au schimbat atâtea colori, dacă e inconsecuență? Însă între filipică și declarațiune de sigur nu va afla nimenea contradicție.

Aceea a fost a capului societății, aceasta a 18 universitari români, cea dintău a fost o lămurire la o chestiune internă a unei societăți culturale, a doua a fost de natură politică-socială, un protest în contra apucăturilor oamenilor din Budapesta ai „*Tribunei Poporului*”.

Președintele societății nu s'a pronunțat și nu s'a putut pronunța *politicește* în contra „*Tribunei*” și cu atît mai puțin s'a putut pronunța în această declarațiune, unde nici nu e vorba de societate; căci instituțiunile culturale nu fac, nu li-e permis să facă politică.

Avem atît de puține, încât fiecare umple un gol prea mare, ca să-l poată umplea bine. Și dacă pe lîngă aceasta le vom mai pune să se ocupe și cu politica?

De altă parte ele aduc servicii tuturor Românilor fără deosebire de partid politic, sau confesiune și deci trebuie spriginite de toți. Aceasta e și la puterile popoare apăsene, cu atît mai mult trebuie să fie la noi, cari sîntem așa de puțini și dispunem de mijloace materiale și morale așa de disparente, cu cît mai mult ne vom deosebi după partide politice și confesiuni sau provincii, cînd e vorba de instituțiunile culturale.

(Va urma.) Nicolae Puican.

Chestiuni școlare.

Examen.

La Arad.

La seminarul diecesan din Arad s'a ținut săptămîna trecută examenul de calificare învătătorească. A presidat P. S. S. a fost Episcopul Ioan Mețian. Inspector guvernial Varjassy Árpád. S'au prezentat la examen, și l'au prestat cu succes toți cei 20 de elevi din cursul al patrulea pedagogic, 2 absolvenți ai institutului teologic aradan, și 6 elevi preparandiste, cari au făcut studiile pedagogice pe cale privată. Dintre elevii, cari au absolvat preparandia în anii anteriori și au fost aplicați în mod provisor ca învătători s'au prezentat la examen 5; 2 au prestat cu succes examenul, 3 au fost avizați a se prezenta la proxima întrunire a comisiei. Astfel numărul învătătorilor calificați în eparchia Aradului s'a mărit cu 30.

La Caransebeș.

La institutul teologic din Caransebeș încă s'au terminat examenele săptămîna trecută. A presidat P. S. S. Episcopul *Nicolae Popea*. Examenele au dovedit și aici progres îmbucurător.

Aforisme politice

— Una la ei. —

Regii guvernează numai prin adunări populare, pentru-că nu se pot lipsi de ele; supoziția însă că lor le place această formă de guvernare e o chimoră. Aceasta nu poate fi E contra firei lucrurilor și totuși a o afirma e ipocrisie. Fox.

CRONICĂ

Sibiu, 5 Iulie n. 1897.

„*Bradul*”, poesia tradusă de d-șoara *Maria Oumfan* și publicată în nr. 26 de *Duminecă* al „*Tribunei*”, este nu de *Carmen Sylva*, ci de *V. Rudow*. Rectificăm.

† Dr. Georgiu Popa. Primim dureroasa știre, că vrednicul nostru fruntaș dela Arad, Dr. *Georgiu Popa*, acesor școlar la consistorul aradan, a încetat din viață la Viena, în urma unei grave boale.

Premiu la „Foaia Poporului”. Redacția „*Foii Poporului*” în nr. 25 face cunoscut, că va da un premiu pentru abonenții din jumătatea a doua a anului curent. Eată avusl pentru premiu:

Redacția „*Foii Poporului*” vîzînd că gustul de ceit crește tot mai mult și în chip îmbucurător la poporul nostru, a hotărît să dea abonenților foii un frumos premiu literar.

Premiul va fi: o colecție sau adunare de poezii populare și naționale, împodobită cu portretele mai multor poeți de ai noștri.

Premiul se va da în cîinste la toți abonenții foii din jumătatea a doua de an, și dacă n'au fost abonați mai înainte.

Cine deci voește să capete în cîinste un frumos premiu, să se grăbească a abona „*Foia Poporului*”.

În legătură cu aceasta amintim, că *Duminecă* a apărut nr. 26 al „*Foii Poporului*” cu un cuprins foarte bogat și variat: articoli și entrefile, corespondențe, cronice etc. tractînd toate evenimentele mai însemnate de peste săptămîna. Ilustrația e: *Teatrul național din București*, după care urmează partea economică, cu cuprins economic, comercial etc. foarte interesant cu deosebire pentru oamenii dela țară.

Rugăm inteligența noastră a spriginii această foaie, atît de folositoare poporului și a o recomanda țăranilor noștri spre a o abona, fiind foarte ieftină.

Aviz. Dl Dr. *Amos Frâncu* distinsul nostru advocat, avuțînd pe cei interesați, că din 15 Iulie st. n. a. c. lși va muta cancelaria advocațială în casele din strada Măcelarilor (Fleischergasse) nr. 26, etagiul 1 (vis-a-vis de institutul „*Albina*”).

Daruri pentru biserică. Primim următoarele: *Nicolae Sîrb*, parochian al bisericii gr.-ort. din *Alba-Iulia-Maeri*, care în mai multe rînduri a ajutat biserică cu sume destul de frumoase, în 1 Iunie a. c., din incidentul căsătoriei sale cu *Varvara Rostohas*, a făcut o fundațiune de 77 fl. 82 cr. pe seama sus numitei biserici, numită „*Fundațiunea sf. Paști*”, pe care a promis că o va dota în tot anul cu 30 fl. v. a. Comitetul parochial își ține de datorință a-l aduce mulțumită și pe această cale pentru ca fapta aceasta laudabilă să fie exemplu neamului nostru, ca să jorfească cu drag pentru biserică și națiune. *Alba-Iulia* 20 Iunie 1897. În numele comitetului parochial: *V. Rusan*, paroch. *A. Murțgan*, epitrop.

Nou doctor român. Ni-se scrie: Dl *Alexandru Marta*, cand. de advocat în cancelaria dlui G. Lazar în Vinga, a fost promovat la universitatea din Pesta doctor în drepturi.

Rectificare. Un prietin al foii noastre ne trimite următoarele: dl *Simon Popoviciu*, distins din partea M. Sale Monarhului nostru cu titlul de protopop militar, nu e de naștere din Mehadia, cum s'a publicat în nr. 137 al „*Tribunei*”, ci din Vîrd, lîngă Agnita, și a funcționat în corpul ofiteresc al Sibiuului din 1882 până la 1895. Aici în Sibiu d-sa și-a început serviciul militar în 1868, în calitate de capelan la regimentul 50, staționat atunci în Viena.

Convalescența principelui Ferdinand. Dela accesul febril din Vinerea trecută, convalescența Principelui Ferdinand al României n'a mai fost de nimic tulburată. Medicii constată zilnic îmbucurătoare ameliorațiuni în starea generală a A. S. Regale. Eată buletinul care s'a dat *Duminecă*:

Starea de mergere spre bine a A. S. Regale se afirmă zilnic din ce în ce mai mult. Viitorul buletin peste două zile. Dr. *Cantacuzino*, Dr. *Bucliu*, Dr. *Krennits*.

— În legătură înregistrăm știrea, că în cursul unei viitoare principelui Ferdinand va fi înaintat la gradul de general și numit comandant al brigadei de cavalerie din București.

Neorolog. Subscriții cu inima frîntă de durere fac cunoscut tuturor prietinelor și cunoscuților trecerea din viață a mult iubitelor soții, respective mamă, fiică și soră *Maria Schuster n. David*, care azi în al 24-lea an al vieții și al 4-lea al fericitei sale căsătorii și-a dat blandul suflet în mîinile Creatorului. Rămășițele pămîntesti a sumpel defuncte se vor așeza spre vecinică odihnă Marți în 24 Iunie (6 Iulie) la 5 ore d. a. în cimiterul gr.-or. de aici. Hunedoara, 23 Iunie (5 Iulie) 1897. Fie-i țărina ușoară. *Albert Schuster*, ca soț; *Viorica Schuster*, ca fiică; *Candiu David*, ca tată; *Zorita David*, ca mamă; Dr. *Ioan David*, *Sabina David*, *Candiu David*, *Lucreția David*, *Demian David*, ca frați și surori; *Alexandru Schuster*, *Iorgu Stefanescu*, *Felix Sabanovics*, *Ioan Schuster*, *Cornel*

Schuster, ca cumnat; Vilma Schuster nasc. Moldovan, Maria Schuster casat. Stefanescu, Mina Schuster casat. Sabonovica, Leontina Schuster, ca cumnate.

Furtuni violente. Din diferite parti ale terii sosesc stiri despre furtuni mari, ce-au bantuit zilele acestea. La Seghedin, Lipova, Timisoara, Csanada-Mare, Keszmet, Zombor, Sopron etc., furtuni turbate au cauzat daune mari.

— Din Husușu ni-se scrie, ca acolo, Duminecă seara a bantuit o furtună grozavă, nimicind total sâmbăturile. Asemenea ni-se anunță din Crihalma, ca în 27 Iunie n. o furtună mare s-a descărcat asupra comunelor învecinate Comana-Inf și Veneția, făcând pagube mari câmpurilor și grădinilor. Două oameni adăpostiți la câmp sub o salie, au fost trăsniți; unul a murit pe loc, celalalt a scăpat cu viață.

— Din camuna Munar (cot. Timiș) ni-se scrie, ca la 23 Iunie st. n. și pe acolo a bantuit o furtună năpastică, pustiind casele și grădinile, stricând casele și drumurile.

Limba ungurească — „unbekannt“. Judecătoria cercușă din Neumarkt (Galiția) a fost recercată din partea judecătorei cerușale din Pés, se imanezează unui jidov de acolo o sentență de osândire. Recercarea, scrisă, firește ungurește, a sosit zilele acestea nedesfăcută înapoi, purtând pe o parte a plicului nota: „Diese sprache ist hier unbekannt“, iar pe celalaltă parte a plicului: „Bitte deutsch zu schreiben“. Reptila sovinișă Hasdnk, luând notă de acest cas, varsă foc și venin de furie, că limba ungurească, ducela limbă a lui Árpád, e atât de ignorată chiar și în vecini ca și când ar fi limba hoten-toților.

Post de învățătoare. Atragem atenția celor interesați asupra concursului de pe pagina III-a a numărului nostru de azi. Concursul e pentru un post de învățătoare-educatoare la internatul „Pavelian“ de fete, din Beiuș.

Conflict între Cehi și Nemți. În Brin (Boemia) a fost Duminecă o pârăială între Nemți și Cehi. Nemții au atacat pe Cehi pentru că sârbau memoria unui filantrop, Schnell, care a lăsat 200.000 fl. pe seama societății școlare ceh. În bătea mai mulți au fost răniți, unii foarte grav. Ordinea a restabilit-o un detașament de dragoni.

Deputat nebun. La stația Badweis de pe linia ferată Linț a fost deținut zilele acestea deputatul ceh Vencel Gebler, care într-un neașteptat acces de nebunie a pusecat din cupeu. Nebunul s'a opus din răspuneri poliștilor, veniți să-l dețină, amenințându-i că-i pusecă pe toți. Abia cu mult greu le-a succedat poliștilor să aducă pe nebun în stare inofensivă.

Suocri a înviat. Faimosul postitor Succu a scăpat de nebunia, ce-l cuprinsese mai astă toamnă. Acum și-a reluat vechea meserie: postește, ca să nu moară de foame atunci când are — vacanțe. De prezent debutează în Verona. Dar cetățenii orașului se tem grozav de o nouă nebunie a postitorului, de aceea îl țin închis într-o odă. Terminul de postire e opt zile.

Nou Muoiu Scaevola. Din Roma se anunță, că atentatorul italian Aciaritto, aflând că anarhistul Nosella a fost arestat ca complice al lui, a zis că pentru nevinovăția acestuia își pune mâna în foc. Cu acestea a aprins trei scrisori și și-a pus mâna în foc, suferind grave arsuri. „Acum veți crede, că n'am complicită!“ — a exclamat el, pe când i-se legau răulele.

Chulalongkorn la Petersburg. Regele Siamului, Chulalongkorn a sosit Vineri la Petersburg. La gară l-au primit cu obiectivele onoruri militare Tarul, marii duci Mihail și Alexandrovici și o suită numeroasă. Până la palat oaspele regal a fost însoțit de un detașament de cazaci.

Uniformă oivilă. O inovație foarte nostimă se prepară în Bulgaria: uniformă oivilă. Pe cum se vestește din Sofia, la toamnă se va introduce în lege, ca funcționarii de stat și cei comunali să se poarte în uniformă: să aibă hainele, ba chiar și ghețele la fel. Ansa la această inovație fin de siecle dă faptul, că mulți funcționari publici ai țării se poartă foarte defectuos îmbrăcați, derogând astfel oficiului lor.

Catastrofa dela Galați. Asupra oribilei catastrofe dela Galați se mai dau următoarele amănunte: În urma căldurilor din ultimele zile, apele din regiunea inundată s'au mai retras cu 30—40 centimetri. Administrația locală continuă a strânge ajutoare dela cetățeni pentru a putea întreține numărusele victime rămase fără hrană și fără adăpost. Zilele acestea, pe dată ce apele se vor mai retrage puțin, administrația va lua măsuri de izolare a părților din regiunea portului, ear' cu ajutorul pompelor idraulice, va scurge în Dunăre apele din strada Portului și împrejurimi. Populația din regiunea inundată se compune din 7000 capi de familie sau 20.000 suflete, afară de populațiunea flotantă, al cărei număr se ridică la vre-o 3500 suflete.

M. S. Regele Carol a adresat primarului Galaților următoarea telegramă:
Domnului primar al Galaților!
„Prin un raport amănunțit al ministrului nostru de interne, am putut să-mi dau seama de marea nenorocire ce a lovit Galați în urma grozaviei inundațiilor care a înecat toată partea de jos a orașului, locuită mai ales de o populațiune săracă.

Până în adâncul sufletului meu am fost mahnit de suferințele și pierderile ce bătute pe unul din cele mai însemnate porturi ale regatului, care, în zilele sale de fericire, m'a primit în totdeauna cu o dragoste așa de caldăroasă.

Spre a se putea întâmpla cât mai grabnic cele dintâi trebuințe de hrană și de locuință, vă trimit lei noi 30.000, cu înăscinarea de a-i distribui acelor mai greu încercați.

Totdeauna vă rog a exprima conecță-tenilor d-voastre viaa compătimitoare ce reșim pentru nenorocirea lor, precum și buna încredere ce am că într-un scurt timp Galați se vor ridica de sub această grea lovitură.

Carol.

Mostenitorul nostru la jubileul reginei Victoria. Precum unison scriu foile engleze și multe din alte țeri, mostenitorul nostru presumpțiv, arhiducele Francis Ferdinand a jucat în cursul sărbătorilor jubilare ale reginei Victoria rolul cel mai distinct între oaspeții princieri. La marele convoiu festiv arhiducele călăria între mostenitorul italian și marele principe de Hensen, nemijlocit după trăsura reginei. Prin înfățișarea sa simpatică și prin pompoasele i ordine aninate de strălucita haină de general austriac, arhiducele a secerat admirarea unanimă a publicului, atât la convoiul festiv, cât și la revista militară marșă. La banchete și sărbări arhiducele conducea totdeauna sau pe regina sau pe principesa de Wales, mostenitoarea tronului englez. La banchetul festiv din palatul Buckingham, arhiducele stătea de-a dreapta reginei; el a rostit primul toast pentru suverana iubită. Arhiducele a luat parte și la o petrecere intimă, la care au mai fost invitați numai membrii familiei regale.

Temnița din Seghedin. Am înfărat de atâtea ori regulamentul barbar al temniței din Seghedin, anume croit pentru condamnății noștri politici. Ni-s'a răspuns însă totdeauna, că mințim și calumniăm, ear' regulamentul, în loc de a se modifica în chip mai uman, devenia din zi în zi mai strânic. Și asta în măsura plângerilor, ce ridicăm noi. Azi lucrurile au altă față. Seghedinul s'a golit de primejdioșii „memorandiști“; acum numai câte unul-doi „agitatori“ valahi sînt din vreme în vreme svirlîți la răcoare, bag-seamă în scop de a susține... continuitatea noastră în pușcăriile ungurești. Și cum majoritatea pușcărișilor „de stat“ din Seghedin au început a o face dușii, cerberii temniței iute li-s'a făcut milă de „eroi“ și însuși medical a rugat astă-toamnă pe ministrul să mai slăbească cu strâjnica regulamentul de temniță, și între altele să prelungească timpul de preumblare de 2 ore. Acum de curând ministrul a răspuns — negativ. Pe semne vrea să împopuleze temnița din nou cu Valahi! Mai știți?...

Marea catastrofă dela Colomea a cauzat pierderi materiale foarte simțitoare. Ruperea podului de tren a avut de urmare nimicirea multor oameni, impiegați de tren și pasageri. Firește, familiile și turduții au stors pretind acum desdaunare dela stat, deși cercetarea oficială a constatat, că personalul de tren nu-l întru nimic vinovat de catastrofa. Ministrul căilor ferate austriace a cerut deja datele necesare asupra impiegaților de tren căzuți jertfă catastrofei. Rudeunile particularilor omorîți încă au făcut pași într-o li-se satisface pretensiunile lor de desdaunare.

Vrem muzică națională! În Roma s'au petrecut de curând furtunoase demonstrații contra muzicii vestitului Wagner, azi la modă în lumea iubitoare de artă. Orchestra orașenească dase un concert wagnerian și fusese fluierată din partea Italie-nilor. După concert, care s'a sfîrșit într-un enorm tumult de protestări, orchestra orașenească a primit numeroase scrisori amenințatoare, pentru cazul că va mai da v'r'un concert wagnerian. Totuși Miercurea trecută un nou concert de acest fel a avut loc. Deja la începutul concertului o mare parte a publicului asistent a erupt în viforoase strigăte de „Jos Wagner!“ „Vrem muzică națională!“ „Trăiască Verdi!“ Protestarea dete ansă la contra-protestare și urmarea fu o pârăială strajnică, la care luară parte și artiștii. Peste 30 persoane au fost rănite. Poliția a făcut 16 dețineri. — Eată o dovadă flagrantă, că muzica nu-l tocmăi așa de în-ter-na-ți-o-nală, cum susțin unii, chiar și dintre ai noștri!...

Știri mărunt. În Varșovia un foc violent a nimicit Vineri marelă magazin militar și o parte a gării; pagubele peste 1/2 milion ruble. — Lângă Trieste a mai fost arestat un complice al atentatului Aciaritto, anarhistul Fresconi, care încă a fost estradat: autorităților italiene. — Vladimir Korolenko, celebrul literat rus, se află de câte-va zile în București. — La Port Louis vaporul englez Avenger a suferit naufragiu; trei marinari înecați. — Lângă Budweis a fost alaltăieri o ciocnire de tren, un fochist rănit, două vagoane ruinate. — În Budapesta peste 15.000 lucrători la fabricile de cărămizi fac grevă

Posta redacțiunii.
P. O. Primit, se face. Scusă micile modificări; le-a provocat economia de spaț. Numeri se vor trimite. Salutare.
A. N. în Deia. Nu e material legat de zi, prin urmare mai poate aștepta. Nu crede, că doar ne-am uitat, „fubire englezească“ asemenea se va publica mai târziu.
Dlui P. Z. în S. Am făcut o excepțiune în „ți-l-am trimis.

ECONOMIE.

Însoțiri de credit agricol. Din Württemberg se vestește, că în aceasta țerișoară nemțească și-au ținut adunarea însoțirile de credit agricol. S'a arătat, că sînt 707 de astfel de însoțiri, cu 40 mai multe ca în anul trecut. Învîrtirea totală de bani a fost 64 milioane de marce, ear' fondurile de rezervă fac 675 mii de marce.

Prospecte de roadă. Din Lipova se scrie: De vre-o două săptămâni ploile în Lipova și giur au încetat și sîmănătoarele se co-. Grăul nu e atacat de rugină, ca în alte părți, și poate că nici nu va fi slab. Dar' cu toate aceste roada grăului va fi mai puțină cu vre-o 10%, față de anul trecut, din pricina că grăul în urma multelor ploii din Maiu nu a putut da înainte. Săcara e rară, slabă și cu spice mici; roada de săcara va fi slabă. Orzul e frumos pe coastele de dealuri, dar' pe locurile joase e slab. Cucuruzele sînt frumoase, sapa de a doua s'a sfîrșit. Crum-penile și legumile asemenea se desvolă bine. Pe podgoriile Minișului și Ghiorocului vilele sînt foarte frumoase și se arată cules imbelșugat.

Expoziție de galițe. În alte țeri unde prăsirea galițelor e foarte lăpă și înaintată, se arangiază adese-ori mari expoziții, de galițe. Astfel însoțirea de prăsire de galiți din Galiția va arangia o expoziție de galițe în orașul Psemysl. în 19—21 Septem-vrie c.

— Foaia rusească „Novoie Vremia“ vestește, că însoțirea de galiți din Rusia va arangia o mare expoziție internațională de galițe în Petersburg, în Februarie anul viitor. Ministrul va sprigini expoziția cu o sumă de aproape 20 mii floreni.

Tirgurile din luna Maiu. În Maiu s'au ținut în Ardeal și Ungaria 401 de tirguri de vite, mai puține și mai slabe, ca în Aprilie. Cele mai bune tirguri de vite și de oi au fost în Ardeal. Dintre locurile unde au fost mari tirguri amintim din părțile noastre: Lăpașul-ungurec, Giola, Aiudul și Reghinul-săse. Tirguri de oi mari au fost la Reghin, Aiud și Giola. Tirgurile de porci au fost slabe; mai bun a fost cel dela Timișoara.

Din public. *)

Individului George Simon, rigorosant în drept din Turda, pentru purtarea sa ofensă-toare, i-am declarat în fața mai multora, ca să se considere din parte-măi de palmuit.

Provocarea la duel, ce a urmat după aceea, am luat-o la cunoștință cu oare-care bucurie, vîzînd în ea o mică lăcărare de simț cavaleresc la pasagerul de mai sus.

Neputînd ajunge secundanții la înțele-gere în privința armelor, s'a decis alegerea unui juriu de arme.

Secundanții mei, respective cu am făcut imediat destul și acestei datorințe, pe cînd cavalerul de caraghioasă memorie pentru Tur-zeni, nu numai că nu a făcut nici un pas în direcția aceasta, dar' a abstat cu multă prudență dela ori ce satisfacție.

Nefiind eu datat a mă juca „de a duela“, țin să declar pe această cale întreaga chestie din parte-măi de încheiată, ear' pe voiașgerul Simon Gyuri îl present publicului ca pe un o n incapabil de ori-și-ce satisfacție cavalerescă.

Ionel Mesaroș,
stud. în drept.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiunea nu este responsabilă.

Mai nou.

Din Roma la București.

Principele Ferdinand al Bulgariei pleacă azi din Paris la Roma, pentru a cerceta pe regele Umberto. „Agence Bal-canique“ anunță, că ministrul -president Stoilow și ministrul de războiu Ivanow au plecat la 5 l. c. din Sophia la Turin, ca se însoțească pe principele în calea sa.

Din Roma principele Bulgariei va merge însoțit de ministrii sei, la Bucu-rești, ca să facă o vizită la Regele Carol. Această vizită e de importanță pen-tru relațiunile dintre România și Bul-garia, cari în timpul din urmă păreau sus-pecte.

Bibliografie.

„Studii Literare“. — Sub acest titlu a apărut la Ploesti în „Tipografia modernă“ un frumos volum, de Teodor Raica, profesor de liceu. Volumul de 168 pag. 8°, cuprinde diferite chestiuni literare, istorice, filologice și artis-tice, interesante. Dl. T. Raica, cunoscut cetito-rilor noștri, este ardelean de origine.

Musică. Au apărut în edițiune litogra-fiată 4 piese musicale arangiate pentru cor mic de dl Val. Magdu: „Lorghina“, cîntec popular de prin părțile ungurene și bănățene (cvintet); „Dorule o dorule“, cîntec popular de sub podgoriile aradene (cvintet); „Nusca“, pe melodia dansului „Pe picior“ din Bănat (sextet) și „Foaie verde triptic“ cîntec po-poral de pe șesul Bârsei (cvintet). Se află de vînzare la autor în Arad. Prețul unei piese — 25 cr., toate 4 costă 80 cr., plus 5 cr. porto.

Sosii în Sibiu.

În 7 Iulie n. 1897.
Hotel Impăratul Romanus. A. Kaus și G. Bera din Viena, R. Rahmarin din Triest, Weinber-ger și Neubrunn din Budapesta, V. Indig din Cluj și A. Eppstein din Stuttgart, viagiatori; I. Kaulich, cu so-ția din Alba-Iulia; Almásy, avocat din Cluj; A. Drumar, miner din Abrud; Meleghy, întreprinzător din G. Gross din Budapesta, F. Iones din Hamburg, F. Guggenberger din Mediaș și Platasek din Viena, comercianți.

Hotel „Neuriner“. L. Ruska, proprietar din Cluj; S. Sabian din Budapesta, S. Grünfeld din Me-diaș și F. Ianita, F. Zigma, I. Hrajak și G. Heess, viagiatori din Viena.

Hotel „Meltzer“. N. Heghes din Chichinda-mare, I. Barabaz din Turnu-roșu și E. Thalmann din Recea, preoți; A. Bassarab, locotenent din Făgăraș; I. Feld, Homm și I. Roth, privatieri din Laslea-mare.

Calendarul zilei.

8 Iulie n. 1897
Iulian: Cuv. P. David.
Gregorian: Chilian.
Soarele: răsare 4.09, apune 7.51 m.

Publicare de concurs.

La internatul „Pavelian“ din Beiuș al fetelor orfane de preoți din diecesa gr.-cat. română de Oradea-mare împreună cu școala civilă pe anul școlastic 1897/98 se escrie concurs pentru un post de învățătoare-educ-toare, calificată pentru școlile civile din grupa matematică, științele naturale, respec-tive limbistică-istorică, care va implini și afa-cerile domestice din internat prin statute precisate.

Emolumentele învățătoarei - educatoare sînt: a) soluțiunea anuală de 500 fl.; b) cuar-tir și întreținerea în internat.

Competențele la acest post trebuie să fie de religieiune gr.-cat.

Petițiunile instruite: 1. Cu carte de bo-tez. 2. Testimoniu de calificățiune. 3. Even-tual alte acte despre anterioară aplicație. 4. Atestat medical. 5. Adevărință despre starea familiară — sînt de a se înainta la Veneratul Ordinariat diecesan gr.-cat. de Oradea-mare (Nagyvárad) până 1 August a. c. Beiuș, la 1 Iulie 1897.

[1574] 1—3 Direcțiunea.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 3 Iulie n. 1897.

Sămînțe	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilo.
	dela	până	dela	până
Grâu	75	—	76	8.40 8.55
Bănațenească veche	75	—	76	8.65 8.75
Grâu dela Tisa	75	—	76	8.80 8.70
Grâu „Pesta“	75	—	76	8.80 8.70
Grâu dela Alba-Reg.	75	—	76	8.70 8.80
„Badca“	75	—	76	8.70 8.80
Grâuung. de Nord	75	—	76	—
Sămînțe, vechi ori noue	Soful	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela	până	
Săcără	70—72	—	—	6.70
Ors	60—63	—	—	4.60 5
„de nutreț de vinare de bere“	62—64	—	—	—
„Ovăs“	64—65	—	—	6.65 6.15
Cucurus (porumb)	89—91	—	—	4.25 4.8
„băncă de alt setu“	—	—	—	4.15 4.20
Melu	—	—	—	4.10 4.60
Hrișcă	—	—	—	—
Grâu	Sept.-Oct.	8.16	8.19	
Cucurus	Mart.-Apr.	4.22	4.24	
Ovăs	Maiu-Iun.	—	—	
„	Iulie-Aug.	—	—	
„	Mart.-Apr.	5.6	5.87	
„	Oct.	—	—	
Produse diverse	Soful	Calitatea	Prețul	
		dela	până	
Săm. de trif.	Lucernă ungurească	—	—	
„	roșie	—	—	
Oleu de rap.	rafinat	—	—	
Uns. de porc	dela Pesta	52.—	53.0	
„	dela țesă	—	—	
Slănină	sventată	54.—	55.—	
„	afumată	—	—	
Sîn	—	—	—	
Prunc	—	—	—	
Licotar	slavon nou	—	—	
„	bănățenească	—	—	
Miere	brută	—	—	
„	galbînă străcurată de Rosenau	—	—	
Ceară	—	—	—	
Spirit	Bani	Marfa		
Brut, pentru rafinării	14.75	15.—		
Rafinat, pentru comercianți mari	52.50	53.—		
Brut,	50.50	51.—		

Cursul pieții din Sibiu.

Din 5 Iulie n. 1897.	
Hărție-monetă română	Cump. 9.45 vînd. 9.50
Lire turcești	10.62
Imperiali	9.56
Ruble rusești 100 à	126.25
Galbeni	5.60
Napoleon-d'ori	9.48
„ (rusești)	9.45

Bursa de Budapesta.

Din 3 Iulie n. 1 97.	
Renta de aur ung. 6%	—
„ „ „ 4%	123.75
„ „ val. cor. 4%	10.80
Imprumutul căilor ferate ung.	102.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	124.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	121.50
Bonuri rurale ung.	98.95
„ croate-slavone	98.95
Obligațiunile desp. regalilor	102.—
Imprumut cu premiu ung.	153.75
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	142.—
Renta de hărție austriacă	102.25
„ de argint austriacă	101.25
„ de aur austriacă	123.75
Losurile austriace din 1890	160.50
Acțiunile băncii austro-ungare	955.—
„ de credit ung.	—
„ „ „	—
Scrisuri fonciare ale institutului de credit și economi „Albina“	101.75
Argintul	5.69
Galbeni împărătești	5.67
Napoleon-d'ori	9.66
Mărci 100 imp. germane	58.90
London 10 Livres sterlingi	120.—

Editor și redactor responsabil: Teodor V. Păcățian.
Proprietar: Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressandf.

Hărție de țigaretă „CLUB“

Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu.

— Deposit general pentru Sibiu și jur. —

Avis fumătorilor de țigaretă!

Hărție de țigaretă „CLUB“ este cea mai bună, mai fină, și totuși cea mai tare hărție de țigaretă.

Total liberă de glicerină.

Se poate căpăta pretutindenea.

În pachetare pate-tată costă 3 cr — În pachet comun „Club exquisit“ 2 cr.

NB. Din aceeași hărție se prepară și plăcutele tuburi pentru țigaretă.

O șatula cu 100 de tuburi costă 13 cr.

La vînzări în mare și mai ales traficantilor se dă mare rabat.

— Marca de apărare e: Un domn cu ochelari, fumând țigaretă. —

Deposit general pentru Sibiu și jur (vînzare în mic și mare) la

Librăria societății pe acțiuni

„TIPOGRAFIA“,

Sibiu, strada Poplăci, 15.

— Deposit general pentru Sibiu și jur. —

Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu.

Hărție de țigaretă „CLUB“

Pentru sezonul de voiagiu și de băi

recomand
toate cele necesare la voiagiu.

în alegere mare și cu gust,

Perii de haine, de cap, de unghii și de dinți, curățitoare de peptene, bureți (spongii) pentru scalde, traiste pentru burete, țitoare de burete, mănuși pentru frotat, legături de frotat, perii de spălat (Waschlappen), luffa, mănuși de luffa, Crème Iris, Crème Margit, Crème Grochlich, Crème Madeira, Crème Diana, alife pentru pistrui, alife Spitzer, rețea pentru păr, fer de frisat, lampă de ars ferul și fer pentru bucle

precum și toate felurile de [1552] 1-5

săpunuri de toaletă, parfumării

de toate prețurile și de calitate bună și proaspătă.

La comanda prin poștă a se adresa:

Parfumeria Meltzer,
strada Cîsnădiei,
Edificiul comandei de corp.

Daniel Meltzer jun.,
fabrică de săpun și lumini
Sibiu,
strada Gușteriții nr. 23.

„TIPOGRAFIA“, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scrierile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuță,

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

- „Inbire“, poezie (1888—1895), editura Carol Müller 1896 fl. 1.50
- „Dan“, roman, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) fl. 1.75
- „Dan“, roman, Biblioteca pentru toți, 4 nri. editura Carol Müller 1896, 2 volume à 32 cr. 64 cr.
- „Din goana vieții“, ediția III. (1895) fl. 1.75.
- „Din goana vieții“, (Biblioteca pentru toți, 3 nri), edit. C. Müller 48 cr.
- „Icoane sterse“, nuvele, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 16 cr.
- „Un an de luptă“, ed. C. Müller, 1895 fl. 1.25

Cel mai nou volum de nuvele:

- „În viltoare“, nuvele, editura Miloșescu 1896 fl. 1.—

Comandele se se adreseze:

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

De vânzare.

Pentru neguțatori, în opidul Brad, (com. Hunedoarei), se află [1555] 2-3

o prăvălie

cu mărfuri de băcănie, spețerie și ferărie, care există de 29 ani și se află în apropiere mizele de aur și merge foarte bine. Prăvălia cu casă cu tot se află în mijlocul piațului, se dă din mână liberă, ori de tot, ori în chirie. O dau din cauză, că eu nu mai sînt apt de a o ține mai departe, pentru-că sînt bolnăvicioș. Cine dorește a o cumpăra se se adreseze în scris pentru a-l pute spune prețul, ori mai bine în persoană, ca să văd în ce stare se află casele și prăvălia cu marfă cu tot.

Brad, (com. Hunedoarei, Hunyadmegye).

George Săcărean,
comerciant.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit

împreunate cu

Însoțiri de consum, de vânzare, de vîleri, de lăptări etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru

Înființarea și conducerea de astfel de însoțiri

de

F. W. RAIFFEISEN.

Edițiunea a V-a.

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brote,

directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania“

EDITURA

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibului“.

(280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr., recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“,

soc. pe acțiuni în Sibiu.

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia“, societate pe acțiuni din Sibiu

GRAMATICA GERMANĂ

TEORETICĂ PRACTICĂ

de

Sava Popovici-Barcianu.

Edițiunea a cincea

revidată și completată

de

Dr. Danil Popovici-Barcianu.

Această gramatică atât de bine întocmită, avînd la fine și un mic vocabular german-român costă numai 1 fl. 40 cr. plus 10 cr. porto.

La librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu se vînd:

Operele preotului Kneipp:

Sfaturi

asupra

sănătății copiilor sau îngrijirile

ce trebuie date copiilor bolnavi și sănătoși.

Prețul 1 fl. v. a.

Precum și

CURA DE APĂ.

Cum trebuie să trăiți.

Testamentul meu și Conferințe publice.

Prețul 1 fl. 50 cr.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască **legea numită veterinară**. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare populară a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de tirgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ

și

BOALELE CONTAGIOASE

stînd cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(184 pag. mari.)

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

Diplomă de onoare.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Diplomă de onoare.

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recuise de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară

se efectuează repede.

Bilete de vizită
după plac și cerere

Biblioteca populară a „Tribunei“

Dicționar

român-german și german-român.

EDITURA „TRIBUNEI“ ȘI A „FOII POPORULUI“

Diferite cărți științifice și literare

Elegant legate sau broșurate.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.